

elektricitet hertil er fritaget for afgiftsbeskatning efter regler i Rådets direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003 (energibeskatningsdirektivet). Virksomhederne kan i øvrigt ikke få godtgørelse af elafgift på elektricitet til brug i elektriske radiatorer og vandvarmere m.v. (rumvarme).

Momsregistrerede virksomheder kan få godtgørelse af energiafgifter på brændsler, bortset fra benzin, til proces i forbindelse med momspligtig aktivitet. Virksomhederne kan ikke få godtgørelse af afgift på brændsler, som anvendes til opvarmning af almindelige rum mv. Dette gælder dog ikke for staldbygninger og visse væksthuse i gartnerierhvervet. Virksomhederne kan som hovedregel ikke få godtgørelse for motorbrændstof. Virksomheder indenfor landbrug, gartneri og lignende kan dog få godtgørelse for motorbrændstof, bortset fra benzin, til brug i arbejdsredskaber m.v., da dette forbrug er at betragte som procesenergi.

Virksomhederne skal betale såkaldt overskudsvarmeafgift efter energiafgiftslovene, når de anvender afgiftspligtige energiprodukter til proces (formål med ret til godtgørelse) og derpå nyttiggør overskudsvarme fra processen som rumvarme eller leverer overskudsvarmen til andre (formål uden ret til godtgørelse). Afgiften beregnes pr. GJ overskudsvarme, men således, at for overskudsvarme, som afsættes, udgør energiafgiften højst 32,5 pct. af vederlaget for varmeleverancen. Købere af overskudsvarmen kan få tilbagebetalt et beløb svarende til overskudsvarmeafgiften i samme omfang, som overskudsvarmen går til energiforbrug af den type, der ellers er berettiget til afgiftsgodtgørelse eller afgiftsfritagelse. Anlæg, som er påbegyndt etableret inden den 6. april 1995, er på visse betingelser fritaget for overskudsvarmeafgiften efter mineralolieafgiftsloven, kulafgiftsloven og elafgiftsloven, men ikke efter naturgasafgiftsloven.

Virksomhederne kan som hovedregel ikke få tilbagebetalt CO₂-afgift på deres indkøb af elektricitet og brændsler. Der er dog forskellige regler om godtgørelse af CO₂-afgift for henholdsvis elektricitet og brændsler til såkaldte tunge processer, som fremgår af bilag 1 til kuldioxidafgiftsloven. Det er typisk en betingelse for godtgørelse, at virksomhedens årlige produktion udgør mindst 10 tons. Endvidere kan energiintensive virksomheder, der har indgået en aftale med Energi styrelsen om mulige energibesparelser, opnå tilskud til dækning af CO₂-afgift. Herved kan en række virksomheder opnå delvis eller nærværdig fuld tilbagebetaling af CO₂-afgift.

Der er vedtaget lovgivning vedrørende tilbagebetaling af CO₂-afgift for brændsler, som ikke er trådt i

kraft, jf. lov nr. 464 af 9. juni 2004 og lov nr. 528 af 17. juni 2008. Reglerne er ikke sat i kraft, da de afventer EU-Kommissionens godkendelse i medfør af statsstøttereglerne. Efter disse nye regler ydes der fuld tilbagebetaling af CO₂-afgift på brændsler til procesformål inden for CO₂-kvotesektoren. Øvrigt brændselsforbrug afskæres fra godtgørelse af CO₂-afgift. Til gengæld ydes der et bundfradrag i afgiften på brændsler til tunge processer uden for CO₂-kvotesektoren. Bundfradraget fastsættes ud fra omfanget af tidligere individuelle energiforbrug. For disse tunge processer, bortset fra opvarmning af store væksthuse i gartnerier, skal der dog betales EU's minimumsafgifter

Danmark skal beskatte erhvervene med EU's minimumsafgifter på elektricitet og brændsler efter regler i energibeskatningsdirektivet. Minimumsafgiften er 0,4 øre pr. kWh for elektricitet og ca. 1,25 kr. pr. GJ for naturgas og kul. For forskellige olieprodukter er minimumsafgiften ca. 2-4,5 kr. pr. GJ. Det er uden betydning, om medlemslandene pålægger minimumsafgiften som en eller flere afgifter på et energiprodukt. Der gælder dog forskellige fritagelser for beskatningen med minimumsafgift, ligesom visse produktionsprocesser er undtaget fra direktivet.

Efter energibeskatningsdirektivet kan der anvendes afgiftsbeskatning ned til nul for elektricitet og brændsler, dog ikke for motorbrændstof, som anvendes til arbejde i landbrug og gartnerier m.v.

Efter direktivet er der visse typer energiforbrug, som er uden for dets anvendelsesområde, og som derfor efter direktivet kan fritages helt eller delvis for afgifter.

Direktivet finder således ikke anvendelse på elektricitet, der fortrinsvis anvendes til kemisk reduktion og i elektrolyse og metallurgiske processer. Det finder endvidere ikke anvendelse på elektricitet, der anvendes i mineralogiske processer.

Direktivet finder desuden ikke anvendelse på dobbeltanvendelse af brændsler, dvs. når et brændsel anvendes dels som brændsel til opvarmning og dels til andre formål end som motorbrændstof og brændsel til opvarmning. Anvendelse af brændsler til kemisk reduktion og til elektrolyse og metallurgiske processer anses for at være dobbelt anvendelse.

Det fremgik i forbindelse med direktivets vedtagelse, at ovennævnte kemiske reduktion og elektrolyse stort set kun finder sted i sammenhæng med metallurgiske processer.

Endvidere finder direktivet ikke anvendelse for brændsler til mineralogiske processer. Direktivet definerer mineralogiske processer ved en henvisning til NACE-nomenklaturen, afdeling DI, »Fremstilling af